

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: piątek, 02, styczeń 2026 08:39

Piotr Majoch

Odśloni: 913

WSA: Decydując o przyznaniu lub nieprzyznaniu prawa do korzystania ze specjalistycznych usług opiekuńczych, należy pamiętać o różnych systemach, w których takowe zajęcia się odbywają. Jeśli mogą zostać przyznane w ramach pomocy społecznej, wystarczającym dokumentem dla organu pomocy społecznej jest zaświadczenie lekarskie, a dalsze opinie nie są konieczne.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku uchylił decyzję w przedmiocie świadczenia specjalistycznych usług opiekuńczych. Usługi te, których rodzaje są ustalane w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego ds. zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z ministrem zdrowia, mogą przyjąć formę zajęć rewalidacyjno-wychowawczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi, co wynika z art. 50 ust. 7 ustawy o pomocy społecznej. Tak było w przypadku, który trafił na wokandę gdańskiego WSA.

Odmowa przyznania specjalistycznych usług opiekuńczych przez organ pomocy społecznej oraz podtrzymanie tej decyzji przez samorządowe kolegium odwoławcze zostały uzasadnione m.in. wyjątkowością przyznawania takich usług. To rzeczywiście znajduje potwierdzenie, gdyż usługi tego typu są świadczone w ramach pomocy społecznej jedynie wtedy, gdy potrzebująca osoba nie może uzyskać pomocy z innych źródeł, zwłaszcza od osób najbliższych. Podniesiono jednak także, iż nawet w przypadku, gdyby osoba ubiegająca się o przyznanie pomocy dysponowała zaświadczeniem lekarskim potwierdzającym zaburzenia psychiczne, wciąż nie byłoby to argumentem przechylającym szalę.

Sąd stwierdził, że - istotnie - specjalistyczne usługi opiekuńcze są przyznawane tylko w sytuacjach, w których członkowie rodziny nie są w stanie zapewnić opieki danej osobie, a ponadto dostęp do zajęć nie jest możliwy w ramach usług świadczonych w zakresie oświaty czy ochrony zdrowia. Nie oznacza to jednak, że dla potrzeb skorzystania z takich usług w ramach pomocy społecznej konieczne jest przedłożenie zaświadczenia innego niż pochodzące od lekarza zlecającego takie usługi, a zatem potwierdzającego ich niezbędność. Należy bowiem pamiętać o pewnej rozdzielności różnych form pomocy (w ramach pomocy społecznej, oświaty i służby zdrowia). Polega ona na tym, że w przypadku zajęć rewalidacyjno-wychowawczych w zakresie pomocy społecznej wystarczy zlecenie specjalistycznych usług przez lekarza specjalistę. Nie ma potrzeby, aby zaburzenia psychiczne potwierdzać dodatkowo osobnym zaświadczeniem. Takie zaświadczenia wydawane przez zespoły orzekające działające w publicznych poradniach psychologiczno-pedagogicznych obowiązują w przypadkach usług świadczonych w obrębie innych, ww. systemów. Nie istnieje przepis, który nakazywałby posiadanie orzeczeń tego typu dla potrzeb otrzymania specjalistycznych usług opiekuńczych z pomocy społecznej.

Wyrok WSA w Gdańsku z 3 grudnia 2025 r. (sygn. II SA/Gd 375/25) - orzeczenie nieprawomocne

Źródło: [CBOSA](#)